

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010457
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3712010457.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanej Bc. I. B. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 24. júna 2015 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica v neprospech obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 24. júna 2014, sp. zn. 2T/228/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky v neprospech obžalovanej Bc. I. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 24. júna 2014, sp. zn. 2T/228/2012 bola obžalovaná Bc. I. B. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodená spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica zo dňa 12.12.2012 pod č. k. Pv 399/12-36 pre skutok kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorý mala spáchať na tom skutkovom základe, že ako starostka obce O. vedome nepodpísala uznesenie obecného zastupiteľstva obce Mojtín č. XX/XXXX zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce O. zo dňa 18.11.2011 o voľbe hlavného kontrolóra a následne ako štatutárny orgán obce v pracovnoprávnom vzťahu obce a hlavného kontrolóra vedome neuzatvorila pracovnú zmluvu s Mgr. M. Y., bytom O. XX, okres A., ktorý bol dňa 18.11.2011 poslancami Obecného zastupiteľstva obce O. právoplatne zvolený do funkcie hlavného kontrolóra, napriek tomu, že funkčné obdobie predchádzajúceho hlavného kontrolóra obce O. skončilo ku dňu 15.7.2011 a pracovnú zmluvu s Mgr. M. Y. do dnešného dňa neuzatvorila napriek tomu, že mala vedomosť o tom, že zvolenie Mgr. M. Y. do funkcie hlavného kontrolóra obce bolo zákonné, pretože podnety, ktorými namietala zákonnosť tejto voľby, boli ako na Okresnej prokuratúre Považská Bystrica, tak na Krajskej prokuratúre Trenčín a Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky odložené ako nedôvodné, čím vedome porušila ustanovenie § 13 ods. 7 a § 18a ods. 7 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v úmysle spôsobiť Mgr. M. Y. škodu a túto mu aj spôsobilá vo výške 1.568,72 Eur, ktorá predstavuje jeho ušlú mzdu.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení včas podaným odvolaním napadla v neprospech obžalovaného prokurátorka Okresnej prokuratúry Považská Bystrica (ďalej len prokurátorka) pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovanej Bc. I. B., t. j. výrokov o vine a treste. Prokurátorka v písomnom odôvodnení odvolania poukázala na rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12.12.2013, sp. zn. 4C/77/2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.6.2013, sp. zn. 17Co/215/2013 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6.3.2014, sp. zn. 3Cdo/362/2013, ktorým súd, okrem iného, uložil odporcovi - Obci O. povinnosť zaplatiť navrhovateľovi Mgr. M. Y. sumu 1.062,17 Eur, ktorá predstavuje náhradu mzdy Mgr. M. Y. za obdobie od 1.8.2011 do 31.3.2012, nakoľko pracovný pomer založený pracovnou zmluvou medzi Mgr. M. Y. a Obcou O. zo dňa 7.8.2010 stále trval a keďže Mgr. M. Y. nemohol od 1.8.2011 vykonávať prácu pre prekážky na strane zamestnávateľa, vznikol mu nárok na náhradu mzdy

v sume jeho priemerného mesačného zárobku v zmysle § 142 ods. 3 Zákonníka práce. Z odôvodnenia citovaných rozhodnutí je podľa prokurátorky zrejmé, že obžalovaná Bc. I. B. ako starostka obce Mojšín v civilnom konaní bola jednoznačne presvedčená, že pracovný pomer Mgr. M. Y. založený pracovnou zmluvou zo dňa 7.8.2010 sa skončil dňom 31.7.2011 potom, ako sa vzdal funkcie hlavného kontrolóra a túto skutočnosť mu písomne oznámila, pričom mu už žiadnu prácu nepridelovala. Naopak v trestnom konaní sa obžalovaná obhajovala tým, že uvedený pracovný pomer stále trvá a práve z tohto dôvodu nemohla s Mgr. M. Y. uzatvoriť novú pracovnú zmluvu potom, ako bol znovuzvolený do funkcie hlavného kontrolóra obce. Podľa názoru prokurátorky je z uvedeného konania obžalovanej jednoznačne zrejмый úmysel obžalovanej neumožniť Mgr. M. Y. vykonávať funkciu hlavného kontrolóra obce O., neuzatvoriť s ním pracovnú zmluvu a tým mu spôsobiť škodu spočívajúcu v nevyplatení mzdy. Poukázala ďalej na to, že za predpokladu stotožnenia sa s obhajobou obžalovanej v trestnom konaní, teda jej presvedčení o existencii predchádzajúceho pracovného pomeru, mala obžalovaná možnosť ukončiť tento pracovný pomer jedným zo spôsobov ukončenia pracovného pomeru podľa Zákonníka práce, čím by odstránila prekážku brániacu uzatvoreniu nového pracovného pomeru na základe opätovného zvolenia Mgr. M. Y. do funkcie hlavného kontrolóra obce. Pracovný pomer Mgr. M. Y. však obžalovaná legitímne neukončila, podľa názoru prokurátorky pravdepodobne z dôvodu prezentovania jej opačného právneho názoru v už uvedenom civilnom konaní, pričom práve obžalovaná podávala odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o priznaní nároku na náhradu mzdy a o existencii pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 7.8.2010 a rovnako obžalovaná podala v uvedenej civilnej veci aj dovolanie proti rozsudku súdu druhého stupňa, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa. Podľa názoru prokurátorky účelom ustanovení § 13 ods. 7 a § 18a ods. 7 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, ktoré obžalovaná podľa nej porušila, bolo zabezpečiť kontinuálny výkon funkcie hlavného kontrolóra v obciach a obžalovaná svojím protiprávnym konaním spôsobila, že v obci O. nie je výkon tejto funkcie zabezpečený už tri roky od augusta roku 2011. Vzhľadom na uvedené dôvody mal podľa jej názoru súd prvého stupňa konanie obžalovanej právne kvalifikovať ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a uložiť jej primeraný trest. Navrhla preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor nadriadenej krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v súlade s písomným odôvodneným odvolaním rovnako navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Splnomocnená zástupkyňa právnych nástupcov poškodeného Mgr. M. Y. (zomrel 7.12.2014) v písomnom vyjadrení zo dňa 26.8.2014 k dôvodom odvolania prokurátorky sa priklonila k jej názoru v tom smere, že súd prvého stupňa urobil nesprávne závery pri rozhodovaní o vine či nevine obžalovanej starostky obce O. - obžalovanej Bc. I. B., pretože podľa ich názoru naplnila znaky skutkovej podstaty trestného činu, ktorý jej bol kladený za vinu, pritom nielen podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ale aj podľa § 326 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. tým, že nespĺnila povinnosti vyplývajúce jej zo zákona a v rámci svojej právomoci nepodpísala pracovnú zmluvu potrebnú na výkon práce po novej voľbe hlavného kontrolóra. Rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý odvolaním prokurátorky považovali preto za nesprávny a prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne v písomnom vyjadrení i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhli, aby odvolací súd odvolaniu prokurátorky vyhovel, napadnutý rozsudok zrušil a vec za použitia § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaná Bc. I. B. i jej obhajca na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhli odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy a postupoval vecne správne, keď ju obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 10. septembra 2014, na verejnom zasadnutí dňa 24. júna 2015 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorkou napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovanej spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil,

že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia vecne správne, i keď pomerne stručne, odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovanej spod obžaloby. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovanej Bc. I. B. spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. z dôvodu, že žalovaný skutok sa síce stal a spáchala ho obžalovaná, avšak nie je trestným činom, je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu, založené na zásadách logického konania a uvažovania, sú vecne správne a v súlade aj s predchádzajúcim zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. novembra 2013, sp. zn. 3To/79/2013 a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Podstata konania obžalovanej, ktorým podľa obžaloby mala naplniť zákonné znaky zažalovaného prečinu mala spočívať v tom, že ako starostka obce Mojtiín vedome nepodpísala uznesenie obecného zastupiteľstva obce Mojtiín č. 77/2011 zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Mojtiín zo dňa 18.11.2011 o voľbe hlavného kontrolóra a následne ako štatutárny orgán obce v pracovnoprávnom vzťahu obce a hlavného kontrolóra vedome neuzatvorila pracovnú zmluvu s Mgr. M. Y. v úmysle spôsobiť Mgr. M. Y. škodu a túto mu aj spôsobila vo výške 1.568,72 Eur, ktorá predstavuje jeho ušlú mzdu.

Zákon o obecnom zriadení č. 369/1990 Zb. oprávňuje starostu nielen nepodpísať uznesenie obecného zastupiteľstva, ale s absenciou jeho podpisu vo vzťahu k uzneseniu o voľbe a odvolaní hlavného kontrolóra nespája žiadne právne následky, preto nepodpísanie predmetného uznesenia obecného zastupiteľstva o voľbe hlavného kontrolóra nie je protiprávnym konaním, ktoré by z hľadiska ustanovenia § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. vykazovalo znaky prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Z ustanovenia § 13 ods. 6 zákona č. 369/1990 Zb. vyplýva, že starosta môže pozastaviť výkon uznesenia obecného zastupiteľstva, ak sa domnieva, že odporuje zákonu alebo je pre obec zjavne nevýhodné tak, že ho nepodpíše v lehote podľa § 12 ods. 11, pričom ak je zriadená obecná rada, starosta prerokuje uznesenie obecného zastupiteľstva pred pozastavením jeho výkonu v obecnej rade, ale uznesením obecnej rady nie je pritom viazaný. Podľa § 13 ods. 7 zákona č. 369/1990 Zb. sa ustanovenie odseku 6 nevzťahuje na uznesenie o voľbe a odvolaní hlavného kontrolóra a na uznesenie o vyhlásení miestneho referenda o odvolaní starostu. Z citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že zákon zo všeobecne upravenej právomoci starostu nepodpísať uznesenie obecného zastupiteľstva, v dôsledku ktorej skutočnosti zo zákona dôjde k pozastaveniu jeho výkonu, ustanovuje v odseku 7 výnimku, z ktorej jednoznačne vyplýva, že starosta obce tým, že nepripojí svoj podpis k uzneseniu obecného zastupiteľstva o voľbe hlavného kontrolóra, nepozastaví jeho výkon a uznesenie obecného zastupiteľstva o voľbe hlavného kontrolóra je priamo zo zákona platné a vykonateľné aj bez podpisu starostu (za predpokladu, že zákonom predpokladaným spôsobom nedošlo k jeho zrušeniu). Existencia podpisu na takom uznesení je právne irelevantná, pretože s jeho absenciou zákon nespája žiadny právny dôsledok v podobe pozastavenia jeho výkonu. Pokiaľ teda aj obžalovaná nepodpísala uznesenie obecného zastupiteľstva obce Mojtiín č. 77/2011 zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Mojtiín zo dňa 18.11.2011 o voľbe hlavného kontrolóra, nedošlo tým k pozastaveniu jeho výkonu a nemohla preto takýmto konaním ani spôsobiť Mgr. M. Y. žiadnu škodu, pretože uznesenie obecného zastupiteľstva o voľbe hlavného kontrolóra bolo priamo zo zákona platné a vykonateľné aj bez podpisu obžalovanej ako starostu obce (navyše v predpísanom konaní nedošlo ani k jeho zrušeniu).

Obžalovaná v posudzovanom prípade dôvodne namietala, že neuzatvorila pracovnú zmluvu s Mgr. M. Y., nie však v úmysle spôsobiť Mgr. M. Y. škodu, ale preto, že jej v tom bránila zákonná prekážka, pričom Mgr. M. Y. z dôvodu neuzatvorenej pracovnej zmluvy žiadna škoda nevznikla. Pri trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. z hľadiska znakov skutkovej podstaty sa vyžaduje, aby verejný činiteľ vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu v špecifickom úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Nesplnenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 18a ods. 7 zákona č. 369/1990 Zb., t. j. nesplnenie povinnosti starostu obce uzavrieť s právoplatne zvoleným hlavným kontrolórom pracovnú

zmluvu najneskôr v deň nasledujúci po dni skončenia funkčného obdobia predchádzajúceho hlavného kontrolóra, by bolo možné považovať za výkon právomoci verejného činiteľa spôsobom odporujúcim zákonu, avšak len za predpokladu, ak by konal v špecifickom úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech a predovšetkým iba v prípade, ak mu v splnení tejto povinnosti nebránila iná zákonná prekážka. V posudzovanom prípade však takouto zákonnou prekážkou brániacou obžalovanej splniť túto zákonnú povinnosť uzavrieť s právoplatne zvoleným hlavným kontrolórom Mgr. M. Y. pracovnú zmluvu najneskôr v deň nasledujúci po dni skončenia funkčného obdobia predchádzajúceho hlavného kontrolóra bola skutočnosť, že hoci sa Mgr. M. Y. vzdal predchádzajúcej funkcie hlavného kontrolóra listom zo dňa 22.7.2011, jeho predchádzajúci pracovný pomer uzavretý s Obcou O. pracovnou zmluvou zo dňa 7.8.2010 neskončil, ale trval aj naďalej a navyše práve otázka existencie tohto predchádzajúceho pracovného pomeru a s ňou spojeného nároku na náhradu škody z titulu nevyplatenej náhrady mzdy bola aj predmetom súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/77/2012. Zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení taxatívne upravuje spôsoby zániku funkcie hlavného kontrolóra v § 18a ods. 8, pričom jedným z týchto dôvodov je aj vzdanie sa funkcie. Mgr. M. Y. sa vzdal predchádzajúcej funkcie hlavného kontrolóra listom zo dňa 22.07.2011, avšak vzdaním sa predchádzajúcej funkcie nezanikol aj jeho pracovný pomer. Zákon o obecnom zriadení č. 369/1990 Zb., hoci pripúšťa aj opakované zvolenie a výkon funkcie hlavného kontrolóra tou istou osobou, v znení účinnom do 31.12.2012 totiž neobsahoval právnu úpravu skončenia pracovného pomeru hlavného kontrolóra v nadväznosti na skončenie jeho funkcie a až dňa 01.01.2013 nadobudla účinnosť novela zákona o obecnom zriadení zákonom č. 161/2012, ktorá v § 18a ods. 11 zaviedla úpravu skončenia pracovného pomeru hlavného kontrolóra dňom zániku jeho funkcie. Táto novela však neobsahovala prechodné a záverečné ustanovenia, ktoré by upravovali právne vzťahy, ktoré vznikli pred nadobudnutím účinnosti novely, t. j. pred 01.01.2013, a preto v danom prípade nebolo možné postupovať a posudzovať skončenie pracovného pomeru Mgr. M. Y. spätne dňom, kedy sa vzdal funkcie hlavného kontrolóra. Problematika skončenia pracovného pomeru sa riadila Zákoníkom práce, pričom predchádzajúci pracovný pomer Mgr. M. Y., ktorý vznikol uzavretím pracovnej zmluvy zo dňa 7.8.2010, nemohol preto zaniknúť zo zákona (vzdaním sa predchádzajúcej funkcie hlavného kontrolóra), ale len niektorým zo zákonom predpokladaných dôvodov, t. j. výpoveďou, okamžitým zrušením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou. Vzhľadom na to, že v posudzovanom prípade predchádzajúci pracovný pomer Mgr. M. Y. nemohol zaniknúť priamo zo zákona (vzdaním sa predchádzajúcej funkcie hlavného kontrolóra) a nedošlo k jeho zániku ani žiadnym z uvedených zákonných dôvodov na podklade relevantných právnych úkonov zo strany obžalovanej alebo Mgr. M. Y., predchádzajúci pracovný pomer Mgr. M. Y., ktorý vznikol uzavretím pracovnej zmluvy zo dňa 7.8.2010, trval aj naďalej a z toho dôvodu rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12.2.2013, sp. zn. 4C/77/2012 bol O. M. Y. priznaný nárok na zaplatenie náhrady mzdy vo výške 1.062,17 Eur za obdobie od 1.8.2011 do 31.3.2012, pričom až dňa 19.6.2013, na podklade odvolania podaného Obcou Mojtiín, rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom pod sp. zn. 17Co/215/2013 tak, že potvrdil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12.2.2013, sp. zn. 4C/77/2012. V uvedenom konaní teda obidva sudy riešili otázku existencie pracovného pomeru medzi Obcou Mojtiín a Mgr. M. Y. a pritom právoplatne vyslovili, že pracovný pomer založený pracovnou zmluvou zo dňa 7.8.2010 trvá. Vzhľadom na to, že otázka existencie či zániku (neexistencie) jeho pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 7.8.2010, ktorú s ním obec uzatvorila pri jeho predchádzajúcom zvolení do funkcie hlavného kontrolóra a ktorej funkcie sa vzdal dňa 22.7.2011, bola z hľadiska obžalovanej (tiež i Mgr. M. Y.) až do právoplatného skončenia veci právne neistá a zároveň vylučovala, aby obec mala s tým istým kontrolórom súbežne dva pracovné pomery na výkon funkcie hlavného kontrolóra, išlo o zákonnú prekážku, pre ktorú obžalovaná nemohla uzavrieť s Mgr. M. Y. novú pracovnú zmluvu a musela odôvodnene počkať až do právoplatného skončenia súdneho sporu v uvedenej právnej veci. Za situácie, ak trval tento predchádzajúci pracovný pomer Mgr. M. Y., nebolo totiž možné uzatvárať s tou istou osobou a na ten istý druh činnosti ďalšiu pracovnú zmluvu. Išlo preto o zákonnú prekážku brániacu obžalovanej splniť zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 18a ods. 7 zákona č. 369/1990 Zb., t. j. povinnosť uzavrieť s právoplatne zvoleným hlavným kontrolórom Mgr. M. Y. pracovnú zmluvu najneskôr v deň nasledujúci po dni skončenia funkčného obdobia predchádzajúceho hlavného kontrolóra. Nesplnenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 18a ods. 7 zákona č. 369/1990 Zb., t. j. nesplnenie povinnosti starostu obce uzavrieť s právoplatne zvoleným hlavným kontrolórom pracovnú zmluvu najneskôr v deň nasledujúci po dni skončenia funkčného obdobia predchádzajúceho hlavného kontrolóra z dôvodu existencie uvedenej zákonnej prekážky (predchádzajúci pracovný pomer Mgr. M. Y. uzavretý s Obcou O. pracovnou zmluvou zo dňa 7.8.2010 neskončil, ale trval naďalej) nebolo preto možné považovať za zákonu odporujúci spôsob výkonu právomoci verejného činiteľa, obžalovaná preto ani nekonala v

úmysle spôsobiť Mgr. M. Y. škodu a jej konaním spočívajúcim v neuzavretí novej pracovnej zmluvy pri existencii už uvedenej zákonnej prekážky mu škoda ani nevznikla. Vzdaním sa predchádzajúcej funkcie hlavného kontrolóra nezaničil totiž predchádzajúci pracovný pomer Mgr. M. Y., tento trval aj naďalej, preto mal nárok na náhradu mzdy, ktorá mu už citovanými právoplatnými súdnymi rozhodnutiami aj bola priznaná vo výške vo výške 1.062,17 Eur a z toho dôvodu sa už dňa 9.4.2013 na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadril, že v tomto trestnom konaní si nárok na náhradu škody neuplatňuje (čl. 142 p.v.).

Odvolačí súd po preskúmaní veci, vzhľadom aj na už v predchádzajúcom uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. novembra 2013, sp. zn. 3To/79/2013 vyslovený totožný právny názor, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa, preto odvolacie námietky prokurátorky, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred súdom prvého stupňa, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil súd prvého stupňa. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolačí súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a v súlade aj s už uvedeným uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. novembra 2013, sp. zn. 3To/79/2013, správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie, podľa ktorého konanie obžalovanej uvedené vo výroku napadnutého rozsudku nie je trestným činom, je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Existencia zákonnej prekážky, ktorá bránila obžalovanej splniť zákonnú povinnosť uzavrieť s právoplatne zvoleným hlavným kontrolórom Mgr. M. Y. pracovnú zmluvu najneskôr v deň nasledujúci po dni skončenia funkčného obdobia predchádzajúceho hlavného kontrolóra a spočívala v reálnej objektívnej skutočnosti, že hoci sa Mgr. M. Y. vzdal predchádzajúcej funkcie hlavného kontrolóra listom zo dňa 22.7.2011, jeho predchádzajúci pracovný pomer uzavretý s Obcou O. pracovnou zmluvou zo dňa 7.8.2010 neskončil, ale trval aj naďalej a že navyše práve otázka existencie tohto predchádzajúceho pracovného pomeru a s ňou spojeného nároku na náhradu škody z titulu nevyplatenej náhrady mzdy bola aj predmetom súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/77/2012, vylučuje možnosť vyvodzovať z konania obžalovanej prokurátorkou v odvolaní prezentovaný názor o zrejmom úmysle obžalovanej neumožniť Mgr. M. Y. vykonávať funkciu hlavného kontrolóra obce O., neuzatvoriť s ním pracovnú zmluvu a tým mu spôsobiť škodu spočívajúcu v nevyplatenej mzde. Takýto názor pritom nemožno opierať ani o rozdielnosť názorov obžalovanej na existenciu či neexistenciu prvého pracovného pomeru uzavretého s Mgr. M. Y.. Obžalovanej, rovnako ani Mgr. M. Y., nemožno uprieť právo na rozdielny právny názor vo vzťahu k okolnosti, či pracovný pomer založený pracovnou zmluvou zo dňa 7.8.2010 sa skončil dňom 31.7.2011 potom, ako sa vzdal funkcie hlavného kontrolóra alebo naďalej trval, rovnako ani právo na podanie odvolania či dovolania. Navyše tieto ich rozdielne názory na túto skutkovú a právnu okolnosť boli práve nielen dôvodom pracovnoprávneho sporu, ale až do jeho právoplatného skončenia neumožňovali, práve aj z dôvodu rozdielnosti týchto názorov, ani skončenie pracovného pomeru niektorým zo zákonom predpokladaných a už naznačených dôvodov, t. j. výpoveďou, okamžitým zrušením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou a ani obžalovanej splniť zákonnú povinnosť uzavrieť s právoplatne zvoleným hlavným kontrolórom Mgr. M. Y. novú pracovnú zmluvu najneskôr v deň nasledujúci po dni skončenia funkčného obdobia predchádzajúceho hlavného kontrolóra.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolačí súd nepovažoval odvolanie prokurátorky a v ňom uvedené odvolacie námietky za dôvodné, preto odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.